

2. Ptíčja tožba.

Zapela je drobna ptičica
in sedla je vrh kostanja:
»Kako je hudobna zimica,
kakó nas grdó preganja!

Nikjer ne dobimo posteljce,
a mraz in glad trpimo;
oj deček, natrosi drobtinic nam,
poskrbi za nas na zimo!

Spomladi povrnemo stokrat ti,
ko solnce spet ljubo posveti;
a pomni: za vse, kar si storil dobrot,
plačilo dobiš pri Očeti.

Taras Vasiljev.

3. Ptíčkova zahvala.

Sneg pokril je ravno polje,
gozde, dole, breg in log;
vse je tiho, vse je mrtvo,
vse počiva krogingkrog.

Malokdaj se še oglasi
ptica tožna pred vežjó,
lačna išče po kotičih,
če kaj zrnja kje dobó.

In če v kljunček ji kaj pride,
ščeбетaje odleti,
in zapoje hvalo Bogu,
ki sirote preživi.

Slavko Slavič.

